

СЕКЦІЯ № 4

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ

Льчук Дар'я Олександрівна

Національний університет «Одеська юридична академія»

СПРАВА «УКРАЇНА ПРОТИ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ»

На сьогоднішній день Українська держава переживає надзвичайно важкі часи, вперше у своїй новітній історії зіткнувшись зі збройною агресією з боку супротивника, який значно переважає Україну як у воєнно-політичному, так і в економічному відношенні. Дії Російської Федерації, пов'язані з анексією території Автономної Республіки Крим та збройним втручанням і підтримкою незаконних збройних формувань на Сході України, безперечно, слід розглядати як такі, що порушують міжнародно-правові зобов'язання Російської Федерації за Статутом ООН.

З огляду на те, що МС ООН є єдиним судовим органом універсального рівня, наділеним юрисдикцією тлумачити міжнародні договори, встановлювати наявність факту порушення міжнародного зобов'язання, характер та/або розмір відшкодування за порушення міжнародного зобов'язання і вирішувати будь-які інші питання міжнародного права, 16 січня 2017 року Уряд України подав до реєстру Суду Заяву про порушення справи проти Російської Федерації щодо ймовірних порушень останньою своїх зобов'язань відповідно до Міжнародної конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму від 9 грудня 1999 року (*далі* – КБФТ) та Міжнародної конвенції про ліквідацію всіх форм расової дискримінації від 21 грудня 1965 року.

Відносно Конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму, в позовній заяві Україна зазначила: «Україна переконливо просить Суд винести рішення і оголосити, що Російська Федерація через свої державні органи, державних службовців, інших осіб і організації, які здійснюють повноваження держави, а також через інших агентів, що діють за дорученням або під керівництвом і

контролем РФ, свої зобов'язання по Конвенції щодо фінансування тероризму. Повний перелік позовних вимог наступний: (а) негайно і беззастережно припинити і відмовитися від подальшого надання будь-якої підтримки, включаючи фінансування, озброєння і підготовку незаконних збройних груп, що вчиняють акти тероризму в Україні; (b) негайно докласти всіх зусиль, щоб гарантувати, що вся зброя, надана таким збройним групам, вивезена з України; (с) безпосередньо здійснювати належний прикордонний контроль, щоб не допустити нові акти фінансування тероризму, в тому числі - постачання зброї з території Російської Федерації на територію України; (d) негайно припинити постачання грошей, зброї та іншого майна з території Російської Федерації та окупованого Криму для незаконних збройних формувань, що вчиняють акти тероризму в Україні, включаючи заморожування всіх банківських рахунків, використовуваних для їх підтримки; (e) негайно заборонити всім російським чиновникам дії з фінансування тероризму в Україні, в тому числі міністру оборони РФ Сергію Шойгу; заступнику голови Держдуми РФ Володимиру Жириновському; депутатам Держдуми Сергію Миронову і Геннадію Зюганову, а також порушити судові переслідування стосовно цих та інших осіб, відповідальних за фінансування тероризму; повністю відшкодувати втрати, пов'язані з усіма іншими терористичними актами, які Російська Федерація спричинила, сприяла їм або підтримувала їх, фінансуючи тероризм та не вживаючи заходів для запобігання і розслідування фінансування тероризму [1].

Що стосується Конвенції про ліквідацію всіх форм расової дискримінації, в позовній заяві Україна зазначила, що Російська Федерація, в тому числі через владу незаконно окупованого Росією Криму систематично дискримінує і принижує кримських татар та українські громади в Криму, здійснюючи таким чином державну політику з культурної зачистки тих верств населення, які сприймаються як противники окупаційного режиму; провела незаконний референдум, який відбувся в атмосфері насильства та залякування щодо національних груп, відмінних від росіян, не докладаючи зусиль для захисту цих груп, що стало першим кроком до позбавлення цих громад захисту з боку українського законодавства та для створення для них режиму російського домінування; придушує українськомовні ЗМІ тощо [1].